

ŽEROTÍN

58
září 2021
ročník XIX
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Informace obce - Společenská kronika - Společná výzva k vystavení exponátů - Hody - Historie hasičské zbrojnice - Posezení u táboráku - Historie obecních symbolů - Pidipivovar

sourozenci Janíčkoví (foto Radek Hrubý)

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 • Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 30. listopadu 2021

Zprávy obecního úřadu

Dovolte mi, abych se ohlédl kousek zpět a tak trochu zhodnotil konání hodové slavnosti v naší obci o letošních prázdninách. Jsem velmi rád, že se tato akce vůbec mohla konat po tak dlouhé odmlce. Možná jste si také všimli, že nám poslední dobou do soutěže o nejlepší hodový koláček i přes naši výzvu k účasti přispívají stále jedny a ty samé hospodyňky ze Žerotína. Jsou to pouze čtyři. Moc jim tímto děkuji a bohužel musím oznámit, že příští rok pro nezáměr v letech minulých tato soutěž již nebude. Dále je vidět v posledních letech velká účast na hodových oslavách jak se říká těch přespolních. Ono také není divu, vždyť která obec v okolí, která něco podobného pořádá, má až do 18-té hodiny veškeré atrakce pro děti zdarma. Bohužel nevím, čím to je způsobeno, že účast místních je nízká, vždyť počasí nám povětšinou vychází pěkné. Asi je to důvod k zamyšlení nás všech. V neděli se nám počasí pokazilo a přšelo, ale účast na mši byla obvyklá. Pokud jsou nějaké nápady, jak zvýšit zájem místních, rád je uvítám. V průběhu prázdnin se nám také podařilo dokončit rekonstrukci

tělocvičny. Byla dokončena poslední fáze a to výměna podlahy a obložení stěn. Nyní je připravena pro konání sportovních činností a pro školní rok 2021/2022. V současné době probíhají úpravy stolů a židlí tak, aby se nová podlaha nezničila a bylo možné pořádat také kulturní a společenské akce. Pokud nám to situace dovolí, rádi bychom již v nové tělocvičně uskutečnili zahrádkářskou výstavu a také oslavy první zmínky o obci. Naplánováno máme na 16. a 17. října. Tak držte palce, ať se akce uskuteční.

Třídění odpadu v obci:

Děkuji občanům za třídění odpadu v obci. Za období od 01. 04. – 30. 06. 2021 se v naší obci vytrídilo následující množství odpadu:

Papír	2,554 t
Plast	2,626 t
Sklo	1,099 t
Železo	0,0 t
Nápojový karton	0,065 t

Ti z vás, kteří sledují pravidelně třídění odpadu v obci, jistě nyní zaznamenali téměř jednonásobek třídění papíru a také plastu. O prázdninách byly kontejnery na papír, a to zejména u obchodu,

často přeplněné. Snaha vyvážit je častěji samozřejmě byla, ale do kontejneru je třeba kartonové krabice rozdělat a nikoliv je tam házet v celku, protože tím dochází k tomu, že i přes přeplněnost kontejnerů svozová společnost odváží jen malé množství hmotnosti. Další sběrová místa nevykazovala ani polovičních hodnot. Do konce roku budou na základě získaných dotací doplněny další velkoobjemové kontejnery na papír a to zejména u obchodu. Co se týká železa, je stále vidět nulová hodnota. Je to způsobeno tím, že obec odevzdává kovy ze sběrového místa až ve IV. čtvrtletí roku a také škola pořádá sběr v uvedeném období. Bohužel i přes apel na odevzdání kovů individuálně od občanů a následné donesení dokladu na obec, nikdo tak neučinil.

Venský Robert, starosta obce

Společenská kronika

Narodili se: Sára Fialová
Vítáme ji do svazku obce.

Opustili nás: Eva Rubringerová
Upřímnou soustrast pozůstalým.

Společná výzva k vystavení exponátů

Vážení spoluobčané, v pátek a v sobotu 15. a 16. října 2021 se, pokud to pandemická situace dovolí, uskuteční tradiční podzimní pěstitecká výstava. Při té příležitosti se obec Žerotín rozhodla v jejím rámci uspořádat národopisnou výstavu u příležitosti 890. výročí od první písemné zmínky o obci Žerotín, na níž bychom chtěli vystavit exponáty, které by přiblížily současníkům život našich předků,

jejich práci, kulturu, slovesnost a zvyky, dále materiály o existenci místních spolků současných i zaniklých a ukázky sbírek a dovedností občanů.

Chtěli bychom Vás touto cestou o vypůjčení různých příspěvků, které souvisí s historií obce Žerotín či s běžným životem občanů obce v minulosti, vhodných k prezentaci na této výstavě.

Vaše příspěvky (fotografie, korespondence, pohledy, knihy,

rodinné kroniky, nástroje, zajímavosti, předměty denní potřeby atd.) budou zaevidovány a po ukončení výstavy vráceny. V mnoha případech se samozřejmě jedná o jedinečné exponáty, proto výstava bude střežena Policií ČR. Se svými příspěvky se prosím obraťte na Obec Žerotín, Žerotín 13, 784 01 Litovel.

*Robert Venský, starosta obce Žerotín,
Tomáš Hrubý, kronikář obce Žerotín*

Hody

Nedělní odpoledne prvního srpna. Sedím u počítače a říkám si, jaká prozřetelnost zařídila, že prší dnes a nepršelo včera. Být to tak, bylo by vydařené sobotní hodové odpoledne pokažené. Ale nestalo se a tak mohu konstatovat, že sobotní program, takřka shodný s tím loňským se povedl.

V hodovou sobotu jsem na žerotínské hřiště přišel tak akorát. Šumperská kapela Kareta právě začínala hrát. Začala stylově pecou od Spirituál kvintetu, Mlýnský kámen. Bylo pár minut po druhé odpoledne. Na fotbalovém place bylo živo. Hráči ze sebe vydávali to nejlepší. Divácká kulisa byla obstojná jak u muziky, tak na fotbale. Jen v prostoru za pódiem kolotočové atrakce pro děti marně čekaly na své pasažéry. Ale jak se ukázalo, později se ti nejmenší našli a kolotoč měl koho vozit a nafukovací skluzavka koho klouzat. A také na střelnici pár ruží padlo... Právě se rozběhla ochutnávka hodových koláčků, aby mlsouni ohodnotili ten nejlepší a tím vybrali letošní nejlepší pekařku. Soutěžilo jich letos pět.

Hodovníků pomalu přibývalo. Na velkém place se sice účastníci „rozlezlí“ ke všem lákadlům a tak jejich počet nebyl patrný, ale množství bicyklů opřených o oplocení areálu vypovídalo jasně. Kol jako máku. U Občerstvení se pomalu začala tvořit fronta. Hlavně pivní stánek si nemohl stěžovat, že by pípa zahálela. Ale i na opačné straně u vody, odkud se linula vůně uzenářských dobrot, měli práce dost.

Hlavně děti ocenily plastové lodičky s koly na bocích, připomínající kolesové parníky na velkých řekách. Nádrž s průzračně čistou vodou lákala ke koupeli, čehož mnozí využívali i proto, že v hodo-

vý den bylo koupání zdarma.

Úplně vzadu za bazénem si hlavně malí návštěvníci mohli vyzkoušet svou mušku střelbou z luků na terče a děti si mohly vyzkoušet pobyt v aquazorbingových koulích. Kapela Kareta měla neuvěřitelnou výdrž. Když jsem říkal, že začala svou produkci chvíli po druhé, tak vydržela hrát do první své přestávky celou hodinu a půl. To byl akorát čas na vyhodnocení soutěže „O nělepší hodové koláček.“

Své kuchařské umění letos předvedly:

Jančíková Eva, Hublarová Veronika, Čouková Hana, Kočišová Iveta a Vrbová Dagmar ze Strukova

Vybrat nejchutnější bylo, jako vždy těžké. Ale jako v každé soutěži, tak i v téhle jen někdo stane na stupních vítězů. A tou šťastnější byla trojice Veronika Hublarová třetí, Hana Čouková druhá a Iveta Kočišová, která byla vítězkou absolutní. Pořadatelé všem zúčastněným velice děkují za účast a vítězkám blahopřejí.

Také tradiční fotbalový turnaj se vydařil. Hrála tradičně čtyři mužstva systémem každý s každým. Letos po lýtých soubojích na zeleném trávníku dopadlo umístění takto: První místo Lahvo team, druhé místo Žerotín, třetí místo stáří páni a bramborová medaile zbyla na Strukov.

Večer pak prostory hřiště ovládla omladina. Hodová diskotéka začala o osmé večerní a dovádivé zvuky hudebních kusů se nesly obcí dlouho do noci...

Nedělní mši, zasvěcenou památce sv. Marty, zaskočilo deštivé počasí. Mši celebroul P. Petr Janíček, žerotínský rodák, který byl v nedávné době vysvěcen na kněze. Pro obec (a zejména pro místní farníky) se jedná o velkou událost. P. Janíček byl velmi potěšen, že mohl poprvé celebroul ve své rodné obci (jeho aktuálním působištem je Přerov). Na fotografii je se svou sestrou Martou Janíčkovou.

Nedělní mše byla tečkou za letošními žerotínskými hodovými slavnostmi.

Jiří Němec

Mohl mít Žerotín svou vyhlídkovou věž? Mohl!

Dokládá to historie – konkrétně hasičská zbrojnice v Žerotíně ve světle archivních pramenů, jak je zaznamenal Vojtěch Krejčí.

Původně se v obci Žerotín nenacházela žádná hasičská zbrojnice. Místní hasiči měli sice k dispozici v případě vypuknutí požáru hasičskou stříkačku, ale ta byla umístěna v obecní kůlně, která sloužila jako úschovna pohřebního vozu, mlátícího stroje a právě výše zmíněné stříkačky. Kůlna byla postavena v roce 1870 a stála na pozemku před budovou školy. Začátkem roku 1930 se zastupitelé obce rozhodli, že stávající kůlnu nechají zbourat, přičemž se uvolní pozemek před žerotínskou školou pro zamýšlenou stavbu pomníku obětem první světové války, a novou hasičskou zbrojnici obec plánovala vybudovat na pozemku vedle místní kovárny.

Na vybudování této zbrojnice se přihlásili dva stavitelé z Litovle a ze Šumperka, přičemž obec obdržela celkově tři nabídky na stavbu hasičské zbrojnice.

První nabídku poslal obci litovelský stavitel Alois Bezděk 25. března 1930. V ní stavitel navrhoval postavení zbrojnice v rámci všech výdajů za 20 678,71 Kč.

Podle jeho předloženého rozpočtu, který byl součástí této nabídky, obec měla pouze koupit na vlastní náklady 10 000 kusů cihel. Stavitel také navrhoval výstavbu věže z plechových krytin pro sušení hadic, která mohla sloužit i jako vyhlídková věž. Její součástí měl být karbiolový nátěr, bleskosvod a uvnitř věže se měl nacházet žebřík. Za postavení věže by obec zaplatila navíc finanční obnos v hodnotě 7000 Kč.

Druhá nabídka přišla od architekta, stavitele, odhadce a stálého soudního znalce Karla Čundrleho ze Šumperka, a to 7. dubna 1930. Jeho nabídka obsahovala stavební plány pro stavbu zbrojnice, včetně rozpočtu nákladů a výkazu hrubého materiálu, který má obec sama pořídit. V nabídce se také nacházel rozpočet na postavení pozorovací věže s náčrtovým plánem. Podle této nabídky a přiložených podkladů by obec Žerotín za celou hasičskou zbrojnici i s věží zaplatila 18 302,63 Kč a musela by na stavbu dodat lomový kámen, písek kopaný a říční, štěrk na beton, cihly a vápno. Ostatní materiál na stavbu by dodal stavitel.

Jenže obec nesouhlasila se žádnou nabídkou. Proto architekt Karel Čundrle obci nabídl 26.

dubna 1930, že postaví zbrojnici bez věže za 13 374,60 Kč a obec by musela sehnat stavební materiál v podobě kopaného a říčního písku na zdivo a omítky, štěrk na beton, cihly a vápno. Nový rozpočet uvádí, že by ostatní materiál dodal stavitel. Dále v této nabídce architekt slíbil obci slevu ve výši 95,60 Kč na tesařských pracích a nebude jí účtovat daň z obratu. Nakonec na tuto třetí nabídku Žerotín přistoupil a padlo rozhodnutí, že hasičská zbrojnice bude postavena na obecním pozemku, parcele 39. Obec se takto rozhodla 26. dubna 1930 a šumperský architekt s rozhodnutím souhlasil 7. května 1930.

O dva dny později, tedy 28. dubna téhož roku podala obecní rada v Žerotíně žádost Okresnímu úřadu ve Šternberku o povolení stavby zbrojnice na území obce. Ten podané žádosti vyhověl 22. května 1930 na základě moravského stavebního řádu.

Foto:

Obecní kůlna před školou byla zbourána 17. 3. 1930

Hasičská zbrojnice byla postavena v roce 1930 (fotoarchiv)

Redakčně upravil: Jiří Němec

Posezení u táborového ohně

Tělocvičná jednota Sokol Žerotín uspořádala v pátek 3. září 2021 v areálu místního rybníka posezení u táborového ohně, a to u příležitosti zahájení nového školního roku. Počasí se vydařilo,

před začátkem táboráku měly děti možnost se vydovádět v hasičské pění na místním fotbalovém hřišti. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci této akce, a také obci

Žerotín za poskytnutí hasičské pění pro tuto akci.

Za Tělocvičnou jednotu Sokol Žerotín

Tomáš Hrubý

K historii obecních symbolů

Velká část českých, moravských a slezských obcí disponuje svými obecními symboly – zákon o obcích vyjmenovává znak a vlajku (dříve prapor) obce. Mezi tyto obce patří od roku 1999 i obec Žerotín. Vzhled těchto obecních symbolů (např. volba heraldických figur) však nemůže být volen svévolně, ale musí mít své „heraldické zdůvodnění“, které vychází z historického vývoje dané obce. Proto je znak každé obce jedinečný. Autorem obecního znaku a vlajky (tehdy z právního hlediska praporu) byl snad nejvýznamnější soudobý český heraldik Jiří Louda (1920–2015), autor současné podoby českého státního znaku a vlajky prezidenta republiky (prezidentské standarty).

Vývoj návrhů obecních symbolů lze rozdělit do dvou období – do října 1998 a do února 1999.

První návrh, který však nikdy nebyl realizován, pochází z října 1998. Popis znaku obce byl následující: „V červeném štítě černý, zlatě korunovaný lev se zlatou zbrojí vyrůstající ze tří obrácených kuželů /klínů/ v patě štítu a držící v tlapách stříbrnou radlici.“ Popis praporu obce byl následující: „Prapor tvoří červený list, v jehož dolní části jsou po celé jeho délce tři bílé klíny o výšce 1/4 šířky praporu s hroty na dolním okraji, jejichž základny se rovnají 1/3 délky praporu, z nichž vyrůstá černý, zlatě korunovaný lev se

žlutou zbrojí, držící v tlapách bílou radlici. Poměr šířky k délce je 2 : 3.“

Původní (nerealizovaná) verze podoby znaku a praporu obce Žerotín z října 1998.

Co se týká „heraldického zdůvodnění“, tak Jiří Louda připomíná spojení celkem tří symbolů z historického vývoje obce Žerotín:

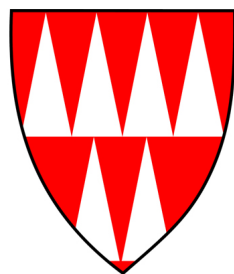
Černý korunovaný lev v červeném poli, jakožto základ celé obecní symboliky, vychází z erbovního znaku významného moravského rodu Žerotínů (pocházející z obce Bludov na Šumpersku; nejvýznamnějším představitelem tohoto rodu byl moravský zemský hejtman Karel starší ze Žerotína, v jehož době dosáhla Morava jako stavovský stát vrcholu, z jehož popudu zůstala Morava neutrální během stavovského povstání a který v pobělohorské době významně pomáhal lidem negativně zasaženým habsburskou rekatolizací včetně např. Jana Ámose Komenského či členů Jednoty bratrské nacházející se v polském a uherském exilu). Rod Žerotínů odvozuje svůj název

právě od názvu naší obce, ve které si vybudoval tvrz a ve které hospodařil až do roku 1480, kdy se vesnice i s tvrzí stala majetkem šternberského augustiniánského kláštera. Je dobré také připomenout, že černý lev ve zlaté zbroji je unikátem, který nemá v heraldice obdoby.

Kužely (klíny) symbolizují znak olomoucké diecéze (resp. dnešní arcidiecéze), v jejímž majetku obec původně byla. V souvislosti s olomouckou diecí pochází také první písemná zmínka o obci Žerotín, podle moderních zjištění datovaná do roku 1141 (původně byla datována do roku 1131), která se zmiňuje mj. o vsích Žerotín, Mošťánky (ves zanikla během česko-uherských válek, nacházela se v dnešním katastrálním území Hnojice), Hnojice, Moravská Huzová, Lužice a Mladějovice. Touto listinou tehdejšího olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka došlo k převodu těchto vsí od kostela sv. Petra na nově postavený katedrální kostel sv. Václava. Je třeba připomenout, že olomoucké biskupství bylo povýšeno na arcibiskupství až v roce 1777. Právě tyto tři stříbrné klíny, připomínající kužele ve znaku olomoucké diecéze, nahradily v obecní symbolice stříbrné trojhůří nacházející se v erbovním znaku rodu Žerotínů.

Erb rodu Žerotínů

Nejstarší verze znaku olomouckého biskupství

Radlice, kterou ve svých rukou lev drží, pak symbolizuje obecní pečeti z roku 1689, na které je zpodobněna scéna narození Páně a dále radlice a krojidlo. Z okolních vesnic mají radlici ve svém znaku např. Pňovice či Mladějovice.

Druhá verze, která pochází z února 1999 a která se nakonec stala definitivní verzí, je vlastně kompromisem. Za obec Žerotín se jednání o podobě znaku a praporu obce účastnili tehdejší starosta obce Žerotín Josef Motán a tehdejší starosta Sokola Žerotín Radek Hrubý. Při představování návrhu znaku to byl právě Radek Hrubý, který odmítl, aby v symbolu obce byla radlice a původně odmítal i přítomnost kuželů, což však nebylo z odborného (heraldického) hlediska průchozí. Podle jeho původní ideje měl být součástí znaku „pouze“ černý jednoocasý lev ve skoku v

Zrcadlové otisky typáře nejstarší rychtářské pečeti Žerotína z roku 1689

červeném poli, takže znak obce by se nápadně podobal malému státnímu znaku České republiky. Zároveň se snažil v rámci dohody o kompromisním návrhu, aby ve znaku bylo „co nejvíce ze lva“ a „co nejméně z kuželů“. Tříhodinové jednání bylo místy docela vypjaté, plné argumentů obou stran. Bylo zároveň i velmi příjemné, protože pan Louda stačil zavzpomínat na své krásné sokolské a vojenské mládí, na heraldiku, které se celý život věnoval a díky které se stal světově uznávaným odborníkem. Celou záležitost pak elegantně zakončil slovy: „Můj milý mladý příteli, bratře sokole, můžeš si navrhnout cokoli chceš, to není žádný problém, ale nezapomeň, že váš znak bude schvalovat podvýbor Poslanecké sněmovny pro heraldiku. A kdo je předsedou tohoto podvýboru?... Já.“, řekl s úsměvem a bylo vymalováno... Obci Žerotín byl udělen znak a prapor obce tehdejším předsedou Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Václavem Klausem, který o tom vydal rozhodnutí 27. dubna 1999.

Veřejnosti byly symboly obce představeny 5. června 1999 u příležitosti oslav 100 let fungování Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín.

Konečná verze a současná podoba vlajky a znaku obce Žerotín

Popis znaku obce Žerotín je následující: „V červeném štítě černý korunovaný lev se zlatou zbrojí a jazykem, vyskakující ze tří dolů obrácených kuželů.“ Vlajka obce je popisována následovně: „Červený list se třemi bílými rovnoramennými vzájemně se dotýkajícími trojúhelníky s vrcholy na dolním okraji listu. Výška trojúhelníků je rovna jedné čtvrtině šířky listu. Z prostředního vyskakuje černý lev se žlutou korunou a zbrojí. Poměr šířky k délce je 2:3.“

(Článek vznikl u příležitosti 880. výročí od vydání první písemné zmínky o obci Žerotín).

Tomáš Hrubý, kronikář obce Žerotín

Nad pivem o „pidipivovaru“

Již rok a půl v naší obci funguje „pidipivovar“ Pod Kalousem. A tak by nebylo od věci se během jednoho odpoledne zastavit a vyzpovídat jeho sládku Martina Trokana, který poskytl exkluzivní rozhovor pro obecní zpravodaj ŽEROTÍN. Samozřejmě nad čím jiným než nad ležákem vlastní výroby... Jak se dostal k vaření piva, jak se jeho piva liší od běžného sortimentu

českých obchodů a hospod či z jakých surovin a jak své pivo vaří? To se mimo jiné dozvíte v tomto rozhovoru...

Jak jste se dostal k myšlence založit „pidipivovar“?

Tak já se už odmala zabývám pivem. Můj otec dělal ve Strojobale a zaměřil se na lihovary, pivovary, pekárny. Jezdil jsem

s ním jako brigádník a vždycky mi to v pivovarech vonělo a velmi zajímalo. Už v dětství jsem také začal sbírat pivní etikety, tak jsem se dostal ke sběratelství. Mým snem bylo vybudovat nějaký minipivovar.

Co vše bylo nutné splnit, abyste se stal sládkem?

No, to jsem ani já ze začátku

netušil... Zjistil jsem, že se dá udělat rekvalifikační kurz, což znamenalo absolvování asi půl roku dálkového studia na univerzitě v Brně, kam jsme s dalšími stejnými nadšenci po víkendech dojížděli a poslouchali přednášky, jezdili jsme na praxe do pivovarů a na nějaké exkurze do sladoven a výroben pivovarů. Bylo to dobré, škola mě bavila. Na konci kurzu jsme získali rekvalifikační list. Pak jsem musel absolvovat roční praxi v pivovaru, abych mohl získat živnostenský list.

A v jakém pivovaru jste měl praxi?

Byl jsem v pivovaru ve Lhotě pod Kosířem, a pak jsem ještě byl v minipivovaru Parník v Přerově.

Proč se váš „pidipivovar“ jmenuje Pod Kalousem?

Na tu myšlenku mě přivedl syn. Hledali jsme něco jednoduchého, s čím by se dalo pracovat a co by charakterizovalo náš pivovar. Na našem ořešáku na zahradě sedává občas kalous. Shodli jsme se na tom, že by se mohl stát naším patronem a dohlížet na vaření piva. Se slovem kalous se dá pěkně pracovat, objevuje se také v názvech našich piv.

Piva, která vaříte, jsou typu IPA. Povězte, co to je a jak se vaše piva liší od ostatních – běžně nabízených piv – jako např. Litovel, Holba, Budějovický Budvar apod.?

Není to úplně přesné vyjádření, že je typu IPA. Spíš bych se bavil o svrchně a spodně kvašených pivech. Svrchně kvašená piva jsou amerického stylu. Kromě IPA jsou to různé Ale, Stout a další značky. To, co dělám já, se blíží stylu IPA a je to svrchně kvašené pivo, které je pro sládky s menšími možnostmi technologie jednodušší

v tom, že kvašení může probíhat v domácích podmínkách při běžně dostupných teplotách. U českých ležáků jako Litovel či Budvar – což jsou velké kolosy – tam je to náročnější na proces vaření, kdy už se to dělá dekokčním způsobem. Používá se více různých nádob, což by se k nám domů ani nevešlo. A hlavně je to o teplotě. Já jsem si pořídil miniaturní tanky, které používají velké pivovary. V těchto tancích se dá teplota řídit i na nižší stupně, takže jsem si mohl dovolit udělat i nějaký klasický ležák, což je v posledním půlroce v našem pivovárku novinka. Coby začátečník jsem se toho trochu obával, tušil jsem, že konkurovat velkým pivovarům asi nebudu, ale myslím, že se povedl. Tak můžeme zkusit, zrovna leží na stole... (smích)

Existuje mezi pivy nějaký rozdíl v chuti?

Určitě ano, ta svrchně kvašená piva mají rychlejší proces zrání. Ležák se říká proto, že dlouho leží, takže se déle zakulacuje. Svrchně kvašená piva jsou voňavější, živější, jsou trochu do ovocna, nejsou tak pročištěné jako klasický ležák, který to vyleží. Ležák je jemnější, není tak hořký, voní po našich chmelech.

Z jakých základních surovin své pivo vaříte a odkud je odebíráte?

To je dobrá otázka. Pivo se dá podomácku uvařit z různých extraktů. Můžete si je zakoupit v různých pivotékách, dostanete je v různých fázích vaření, doma jen vyklopíte do hrnce a pracujete s tím jako s polotovarem. Já jsem se ale zaměřil na základní suroviny, slad, voda, kvasnice a chmel. Suroviny si kupuji v pivotéce, protože nemám prostory na uskladnění sladu ani velký šrotovník. Pivotéku, ze které

suroviny odebírám, velmi dobře znám, mohu se spolehnout, že mi namíchají přesně to, co potřebuji. Přivezu si to zavakuované v pytlích, což je zase důležité pro hygienu. Pivotéka slad odebírá v našich českých sladovnách, chmel je od českých dodavatelů, některé speciální druhy chmele od zahraničních dodavatelů.

Jaký je základní výrobní postup pro vaření vašich piv?

Já využívám infuzní způsob, což zjednodušeně znamená, že varný proces probíhá v jedné nádobě. To se liší od dekokčních způsobů, které jsou využívány velkými pivovary, kde se vyráběné dílo během rmutování dělí a je potřeba více nádob. Nicméně ten proces je podobný. Do kotle nalijete vodu, vložíte do něj koš, do kterého nasypete pošrotovaný slad. Zahříváním se ze šrotu uvolňují sacharidy, tento proces se nazývá rmutování. Až ho ukončíme, tak koš vytáhneme, zůstane nám v kotli potřebná sladina. Následně na chmelovar zvýšíme teplotu na 100 °C a pohrajeme si s chmelem, na konci chmelovaru získáme mladinu. Po chmelovaru se mladina zchladí na zákvasnou teplotu a stočí se do tanků (nebo spilky) přidáme kvasnice a začíná probíhat proces kvašení a následně zrání. Pro malé pivovary je také nákladný a technologicky náročný proces filtrace a pasterizace, proto bývají piva z malých pivovarů většinou nefiltrovaná a bez pasterizace.

Jaká piva nabízíte?

Nabízíme polotmavé svrchně kvašené pivo, což je naše stálice. Dále pak tmavé svrchně kvašené pivo. Obě mají kolem 13°. Letos jsme přidali ležák, který má delší dobu zrání. A to je taková česká 12°.

A názvy vašich piv, které v současnosti nabízíte?

Točí se to kolem toho ptáčka – kalouse. Černé pivo je Temný Kalous, pak je polotmavý Žerotínský Kalous, to je naše vlajková loď. A tady tento ležák je Kalous Premiant – ono to má trošku připomínat prémiový český ležák – z toho je odvozen tento název.

Nabízíte i nějaké pivní speciály?

Nenabízím, nicméně občas se někdo ozve, že by rád něco na svatbu nebo na nějaký raut či příležitost. Také si sám zkouším nějaké experimenty, než to pustím do světa. Když by někdo měl chuť uvařit speciál, tak není problém.

Připravujete do budoucna rozšíření nabízeného sortimentu vašich piv?

Zatím jsme se omezili na stálice a rád bych ještě vychytával chutě podle reakcí zákazníků, abych vařil dobré pivo, než se pouštět do dalších neznámých.

Projevila se koronavirová pandemie na vašem „pidipivovaru“?

Vzhledem k tomu, že mě to nijak neživí, tak jsem si zavedl jeden den v týdnu, kdy vařím pivo. Mám to spíše pro zábavu, než pro obživu. Co se týče odbytu, asi nebyl takový, jak bych si představoval. Sem tam se někdo zastavil. Šlo spíš o menší množství piv.

Jsou vaši zákazníci pouze místní či z nejbližšího okolí nebo si vaše pivo oblíbili i lidé zdaleka? Kde všude je možné setkat se s vašimi pivy a za jakou cenu?

Já se pohybuji ve společnosti pivních nadšenců a fandů a existuje spousta skupin, které se tím baví. Takže v první fázi tady kroužili ti, kteří si to vyhledali na internetu a potřebovali být mezi prvními, návštěvníky, kteří si vzorek odnesli. Toto už se stabilizovalo. Občas u nás zvoní cyklisti, někteří jsou i zdaleka. Jednou se tu objevil na kole Angličan. Pak jsou tady dovolenkáři, kteří

kempují v blízkém okolí a udělají si takový pivní výlet na zpestření. A co se týče místních, tak já jsem to chtěl vařit hlavně „kolem komína“, jak se říká. Aby se lidi mohli pochlubit pivem ze své obce. Kupují si spíš na nějaké oslavy nebo jako dárek k narozeninám a tak. Nepředpokládám, že by tady někdo nosil kabely piva, ale spíš bych chtěl lidem tady v okolí uvařit pro radost. Takže to zatím moc daleko nevozím a do hospod to nenosím, maximálně tady u nás naproti – navázal jsem spolupráci s hospůdkou U Turistů. Možnost odkupu se trošičku zeštíhlila, ale přesto tam nějaká naše piva je možné zakoupit. A jinak tady u nás. Cena piva vychází z těch surovin, které tam dáváme, zase jsme na dědině, takže tady nechci dělat nějaký konkurenční boj mezi minipivovary. Svrchně kvašené 13° jsou za 70 Kč za litr a ležák za 55 Kč za litr.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor vedl Tomáš Hrubý

foto Jan Škoda